

Az évezred katasztrófája volt

2018 november 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Száz éve vette át a cs?cselék az ország törvényes irányítóitól a hatalmat.

Száz éve töprengünk azon, „hogyan süllyedt bennszülötté ez a nagy középkori nemzet tulajdon országában.” (Németh László) Összeállításunkban felidézzük a végzetes napok történetét, bemutatjuk Károlyi Mihály életútját, és a történész véleményét is megkérdezzük a magyar történelem legelvetéltebb forradalmáról, amely olyan, több mint egy évezred óta nem tapasztalt csapást mért a magyar államiságra, amit máig sem sikerült kiheverni.

Négy végzetes nap krónikája (1918. október 28–31.)**Október 28.**

Károlyi Mihály hívei délután elindulnak a budai várba, hogy József főherceget! Károlyi kinevezését kérjék. A csend-
?rök sortűzet vezényelnek ellenük, hárman meghalnak, félszázan megsebesülnek („láncchídi csata”).

Október 29.

A tömeg többeszre duzzad, a hatóságok nem merik feltartóztatni ?ket. A fővárosban munkássztrájkok törnek ki.

Október 30.

A rend?rség és a hadsereg megtagadja az engedelmisséget a frissen kinevezett Hadik-kormánynak. Délután az
ügynevezett Magyar Nemzeti Tanács utasítására a felkel?k elfoglalják, megszállják a főváros stratégiai pontjait.
Este két menetszázad katonái fellázadnak, letépik sapkarózsáikat, a helyükre ?szirózsát t?znek. A Conti utcai
börtönb?l kiszabadítják a politikai foglyokat. A tüntet?k éjszaka elfoglalják a városparancsnokságot.

Október 31.

Reggelre röpcédulák lepik el a várost, a gyárakban sztrájkok kezd?dnek. József főherceg enged a nyomásnak:
visszahívja Hadik Jánost, és Károlyi Mihályt nevezi ki miniszterelnöknek. Károlyi megalakítja negyvennyolcasokból,
szociáldemokratákból, polgári radikálisokból álló koalíciós kormányát (? „népkormány” hívja). Este egy katonai
különítmény Hermina úti villájában meggyilkolja Tisza István volt miniszterelnököt.

[A káosz vörös grófja – interjú Raffay Ernő történésszel Károlyi Mihályról](#)**Újrakezdés a romokon**

Amikor az ember lajtsromozni kezdi, hogy a kereken száz esztendővel ezel?tti ?szirózsás forradalom mit hozott a
magyarság számára, csupa-csupa eltítkolt vagy szemérmesen elhallgatott tény jut az eszébe. Károlyiék
forradalmát ugyanis röpké fél évszázadon át a nagy magyar szabadságküzdelmek sorába iktatva tanították az
iskolában, miközben pusztán a cs?cselék által kikényszerített nemzeti tragédia volt.

Az ?szirózsás forradalom mindenekelőtt hatalomba emelt egy olyan emberi garnitúrát, amelyet a korabeli
közvélemény addig kocsmában, lóversenyen, orfeumban látott. Maga Károlyi gróf is ilyen alak volt, nem beszélve a
kés?bbi népbiztosokról, nagy hatalmú politikai komisszárokról, akik már ekkor, tehát október végén bontogatták
szárnyaikat. Szintén az ?szirózsás forradalom élezte ki Magyarországon a zsidókérdést. Igaz, hogy a nagyarányú
bevándorlás miatt a tiszaszélsőri per idején egyszer már elszabadultak az indulatok, de kétségkívül 1918 az ?sb?n a
magyar–zsidó viszonyban. Ekkor ugyanis nem tanult, m?velt, a magyar többséggel szolidáris zsidó polgárok,
hanem a honi zsidóság legalja, Kunfi Zsigmondok és Pogány Józsefek szabadultak rá az országra, nem beszélve
Kun Béláról, Szamuely Tiborról és a többiről, akik néhány hónappal kés?bb vérfürd?t rendeztek. A korabeli magyar
közvélemény, amely grófokhoz és tekintélyes polgárokhöz szokott a hatalomban, elborzadva nézte, ahogyan ezek
a fantaszták mindent kockára tesznek és el is veszítenek.

Egy gróf azért akadt a szabadk?m?ves válogatott élén: Károlyi Mihály. ? azonban pontosan azt jelentette a magyar
történelmi családok fiai között, mint Pogányék a honi zsidóságban. Istentagadó, cinikus, romlott egyénisége
ráterpeszkedett a kifosztott, legyengült, tönkretett országra, amelynek nem pusztán gyámolításra, hanem azonnali,
határozott cselekvésre lett volna szüksége, hogy a küszöbön álló tragédiát elkerülhessük. A soproni népszavazás
és a balassagyarmati felkelés pontosan jelzi, hogy minimális katonai ellenállás mellett nagyobb magyar tömbök is
Csonka-Magyarországnál maradtak volna. Károlyiék azonban – a mai liberális értelmiséghez hasonlóan – csak az
ideológiával, nem pedig a tényekkel vetettek számot, esztelen pacifizmusuk hónapok alatt kivérezte a nemzetet.
Nem a proletárdiktatúra, hanem a Károlyi-kormány idézte el? az összeomlást, Kun Béláék legalább – igaz, nem
magyar célok, hanem az internacionalizmus nevében – fegyvert fogtak a megszállók ellen.

Ezeréves Kárpát-medencei történelme során a magyarság 1918–19-ben tapasztalta meg először, hogy az ország
hatalmas részei tartósan idegen katonai közigazgatás, majd az elszakítás után de iure idegen fennhatóság alá
kerülnek. A tatárjárás csak végigsöpört tájainkon, a török adóztatta, de nem eltüntetni akarta a magyar lakosságot,
de ami Károlyiék miatt a Felvidéken, Bácskában, Erdélyben lezajlott, az semmi máshoz nem hasonlítható.
A magyar nemzetet szétszakították a tulajdon országában, nem pusztán megszálltak, de a trianoni
békediktátummal végleg el is vettek tőlünk hatalmas területeket. Nem tudjuk, mert nem tudhatjuk, hogy ha az
ország Károlyiék helyett nemzeti kormánnyal fejezi be a háborút, milyen végkimenetele lett volna a fegyveres

ellenállásnak, de hogy ennél rosszabbul nem jártunk volna, az bizonyos.

Az ?szirózsás forradalom következménye továbbá a magyarság gondolkodó részének máig tartó idegenkedése a nemzetköziség, az idegen ideológiák iránt. Pacifizmus, nemzetköziség, liberalizmus és a többi: 1918-ban kipróbáltatott, láthatjuk, mi lett a vége. Trianon után a magyar családokban és iskolákban igen helyesen a keresztény hagyományok és a nemzeti felfogás szellemében tanították a felnővekv? nemzedékeket, a csonka magyar állam minden erejével az elrabolt területek visszaszerzésére tört. Ezt a törekvésünket 1938 után siker koronázta, sorra visszatértek az elcsatolt részek. Vagyis húsz esztendő? kellett ahhoz, hogy Károlyiék primer pusztítását helyrebillentse a történelem. Ma is azt látjuk, hogy a 2010 óta regnáló nemzeti kormánynak háromszori kétharmadra volt szüksége, hogy demokratikus keretek között, határozottan és kérlelhetetlenül pályára állítsa az ország rendszerváltozás óta kisiklott vonatát.

De így m?ködik ez, megszokhattuk már. A nemzetközi baloldal pusztít, rombol, majd amikor szembeszegül? er?t érez, kerekret old. A jobboldal pedig építkezik a romokon, és a megjósoltnál sokkal rövidebb idő? alatt emelkedést, gyarapodást, er?södést hoz az egész nemzetnek. A tanulság nyilvánvalóan az, hogy idegen modellek átvétele és társadalmi kísérletezés helyett csakis a saját hagyományainkból kiinduló, magyar érdekre fókuszáló politikát szabad csinálni a Kárpát-medencében. Az ?szirózsás forradalomnak köszönhetjük ezt a keser? felismerést is.

[Kovács Dániel](#)

[Szentesi Zöldi László](#)

[Ágoston Balázs](#)

A teljes cikket a [Demokrata oldalán](#) olvashatják el.

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

